

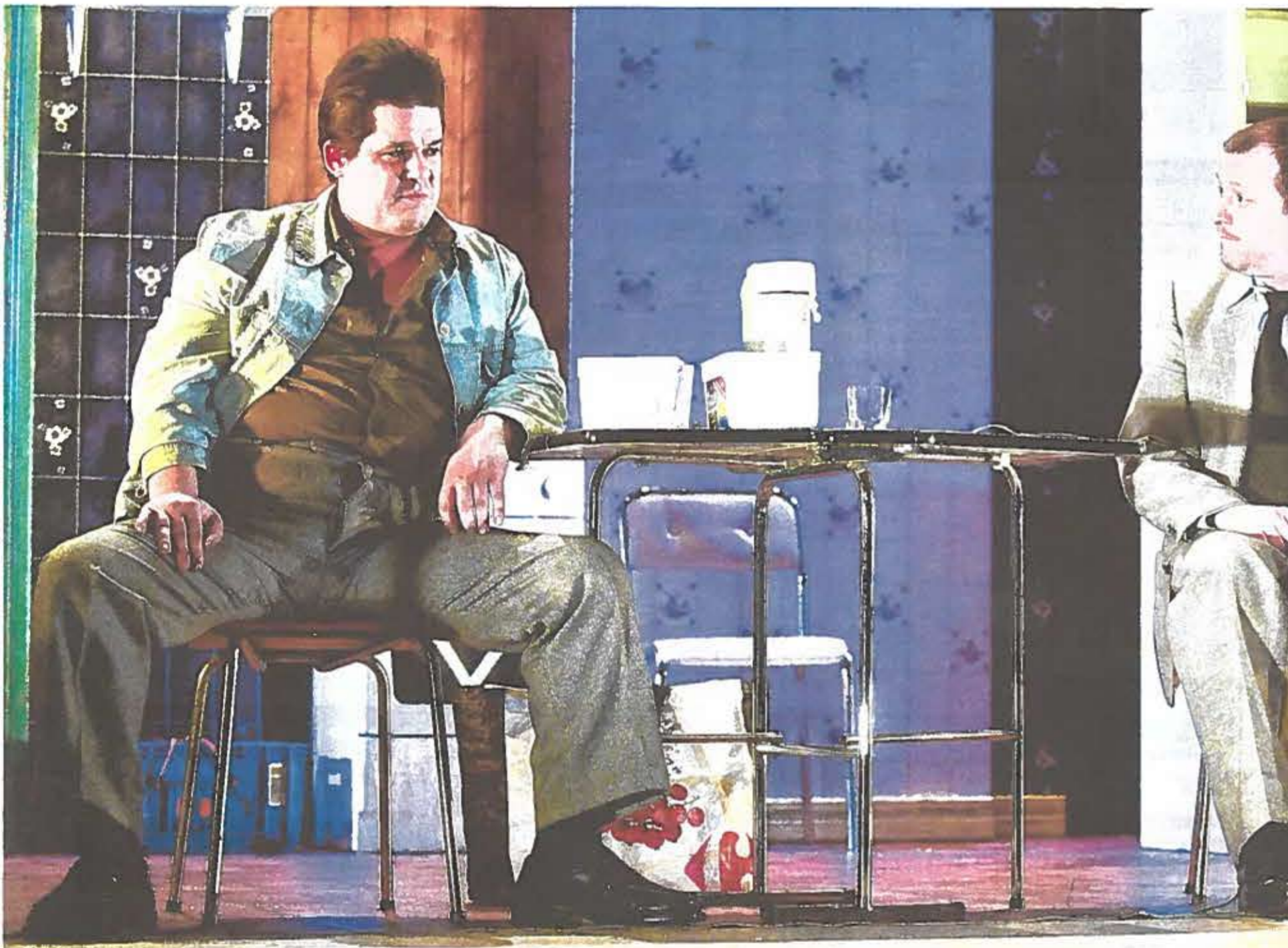
Cultuur, televisie en puzzelplezier

KOMT DAT ZIEN

De artiest ronselt voor zijn show

‘In het dialect spelen is geen beperking, maar een kracht’

Het Eenzame Westen speelt ‘Het Eenzame Westen’ in het West-Vlaams

Vanuit hun gedeelde roots, de liefde voor hun dialect en de goesting om samen theater te maken ontstond het idee om repertoirestukken te spelen in het West-Vlaams. Lien De Graeve, Mathias Sercu en Tom Ternest vormen het nieuwe gezelschap Het Eenzame Westen. Dat is genoemd naar het gelijknamige stuk van Martin McDonagh, hun eerste productie. ‘Verstaanbaar tot ver buiten West-Vlaanderen’, zegt Sercu.

André Grosemans

Wat? *Het Eenzame Westen*, door Het Eenzame Westen
Wanneer? Tot 28 mei, verlenging volgend seizoen
Waar? Diverses locaties
Toegangsprijs? Naargelang de locatie
www.heteenzamewesten.be

‘H et is een beetje een bevrijding voor mij. Ik ben een West-Vlaming en ik wou heel graag eens een theaterstuk in het West-Vlaams brengen. Eindelijk kan ik letterlijk in mijn moedertaal spelen. Vaak wordt me gevraagd of ik me daardoor niet beperk. Ik ben ervan overtuigd dat dat niet het geval is. Integendeel. In het dialect spelen vind ik net een kracht. Die taal heeft een rijke woordenschat en is directer, minder gekunsteld.’

‘Ons uitgangspunt is modern en klassiek repertoire vertalen in het West-Vlaams. Natuurlijk zijn niet alle stukken geschikt voor zo’n bewerking, ze moeten aan welbepaalde voorwaarden voldoen. Bij het lezen van de theaterteksten voelen we aan of het wel kan. Het moet kloppen. En van ons eerste stuk, *Het Eenzame Westen*, mogen we zeggen dat het klopt als een bus. Het is alsof het voor ons geschreven werd. Het verhaal zou zich in West-Vlaanderen kunnen afspeelen, maar de auteur Martin McDonagh situeert het natuurlijk in een uithoek in zijn Ierland. Het is heel plat geschreven, in een soort Iers dialect. Vandaar dat het zo goed past om dit in het West-Vlaams te spelen.’

‘*Het Eenzame Westen* is een gitzwarte komedie over twee samenwonende broers die op elkaar aangewezen zijn, maar elkaar niet kunnen verdragen. De ene gunt de andere niets, ze halen elkaar het bloed van onder de nagels. Ik kan moeilijk zeggen dat hun stug gedrag typisch West-Vlaams is, want een Ier heeft deze karakters bedacht en hun dialogen op papier gezet. Ik denk dus dat het een universeel gegeven is.’

‘De twee zijn grofgebekte kerels, heel primaire figuren die je niet kan verdenken van enig intellect. Dat maakt het zo plezierig om dit te spelen. (lacht) Het lijken wel volwassen peuters. Volgens mij is de voorstelling heel herkenbaar. Voor heel veel mensen, zeker niet alleen voor West-Vlamingen, verre van.’

